

«ἀπὸ ἓνα ἔς ἄλλον θράχον πρῶτα ρίπτουμον σὰν φίδι,
καὶ σηκῶν μόλις τῶρα τὸ βαρύνερό μου σῶμα.

«Ἐτυφλώθηκα. . . δὲν βλέπω τῆς Ἑλλάδος τὰ βουνά,
καὶ ὁ ἐλεύθερός της ἥλιος ἔς τὰ ματάκια μου δὲν λάμπει·
ἀδενδροσκεπάσται, ὠραῖοι κ' αἵματοβρεμένοι κάμποι,
αεὶς σὰς τῶρα κόσμος ἄλλος ζωὴ ἡσυχὴ περῶν.

«Ἐγὼ μόνος εἰς τοὺς δρόμους τρέχω καὶ ψωμοζητῶ,
ἔς τὰ ἐρημοκλήσια μέσα καὶ ἔς τοὺς τάφους ξενικτῶ.

«Παντοῦ εἴμ' ἀποξήριμμένος·

«ξένος εἶμαι ἔς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἔς τὸ σπῆτι μ' εἶμαι ξένος.

«Ὅλος ἄλλαξεν ὁ κόσμος, καὶ αὐτῆς μας τῆς ἡμέρας
τὰ παιδιὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν γνωρίζουν τοὺς πατέρας·
τὰς θυσίας, τοὺς ἀγῶνας ἔξεχασαν τῶν παλαιῶν,
καὶ τὸν πλοῦτον ἔχουν ὅλοι διὰ μόνον τοὺς θεόν.

«Προσπαθῶ τουκάκου ναῦρω ἓνα φίλο τοῦ παλαιοῦ μας
τοῦ ἥρωϊκοῦ καιροῦ μας·

«ἄλλοι πέθαναν καὶ ἄλλοι ζοῦν ἀπ' ὅλους ξεχασμένοι,
ὅπου κ' ἂν σταθῶ μὲ σπρώχνουν, μὲ περιγελοῦν οἱ ξένοι.

«Ξένοι, μὴν περιγελάτε τὰ χυμένα μου τὰ μάτια,
τὸ σπασμένο μου ποδάρι!

«τοῦ μεγάλου Μπότσαρή μας ἦμουν πρῶτο παλληκάρι.

«Ἡ παλιὰ μου φουστανέλλα, ὅπου βλέπετε κομμάτια,
χάρισμα τοῦ Καραϊσκού, ἀπὸ δόξα μὲ σκεπάζει·

«τὸ σπαθὶ αὐτὸ ποῦ φέρω ἔς τὸ πλευρό μου κρεμαστό,
ἂν δὲν ἦναι μὲ χρυσάφια, μὲ κοράλια σκεπαστό,

«εἶν' ἐνθύμησις φιλίας τοῦ Ἐμμανουὴλ Τομπάζη.»

Ἦρωες ἐξακουσμένοι!

καὶ ἂν ἦσθε πεθαμένοι,

ἔς τὴν ἐνθύμησιν τοῦ κόσμου, ἔς τὴν ἐνθύμησίν μας ζῆτε!

Πέθαναν, κ' ἂν ζοῦν ἀκόμα, ὅσοι ἄτιμοι πολῖται
εἰς τοὺς τάφους σας πατοῦν·

νὰ κληρονομήσουν ὅλας τὰς θυσίας σας ζητοῦν,

καὶ ἀφίουν τῆς πατρίδος τοὺς πατέρας, τοὺς προμάχους,

νὰ ψωμοζητοῦν ἔς τὰς πόλεις καὶ νὰ ξενικτοῦν ἔς τοὺς βράχους!¹

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ἡ κοινωνία πλάττει τὸν ἄνθρωπον κατὰ τὴν ἰδίαν της ὁμοίωσιν καὶ εἰκόνα, καταδιώκουσα αὐτὸν διὰ τῆς ἀσπλάγχχνου εἰρωνείας της, ἥτις πᾶν αἰσθημα μακραίνει καὶ σθύνει πᾶσαν ἡμῶν πίστιν. Τὸ ψυχρὸν αὐτῆς βλέμμα διώκει τὸν ἐνθουσιασμόν, ἐκμυζᾷ καὶ ἐκριζώνει ἓνα πρὸς ἓνα τοὺς εὐγενεστέρους τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας πόθους. Ἀφοῦ δὲ οὕτω γυμνώσῃ τὸν ἄνθρωπον ἢ κοινωνία, καὶ ἴδῃ αὐτὸν ἀπογοητευθέντα, πεπηγότα, ἄνευ καρδίας, ἄνευ παθῶν, ἄνευ πίστεως καὶ ἄνευ ἀρετῆς, τότε τὸν παραδέχεται μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν της καὶ λέγει αὐτῷ μεθ' ὑπερηφανείας· *Γέγονας ὡς τις ἐξ ἡμῶν.* (Κ^α de Girardin).

* * Ὁ λόγος δι' οὗ πολλοὶ ἄνθρωποι ἀπαρέσκουσιν εἰς τοὺς ἄλλους εἶναι ὅτι ἀρέσκουσιν ὑπὲρ τὸ μέτρον εἰς ἑαυτούς. (D'Aguesseau).

* * Ἡ ἀμάθεια τῶν πολλῶν εἶναι τὸ θεμέ-

1. Ἀλέξανδρος Σούτσος.

λιον ἐφ' οὗ κτίζει τὰ ἀνάκτορά του ὁ δεσποτισμός.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Περιγραφή ἐπισήμου Κινεζικοῦ γεύματος.

Κατὰ πρῶτον παρατίθεται εἰς τὴν τράπεζαν εἰδὸς τι πύργου τετραγώνου κατασκευασμένου ἐκ τεμαχίων χηνὸς καὶ ἰχθύος· συνάμα δὲ μεγάλη παροψὶς περιέχουσα κοψίδια μικρὰ ἐντοσθίων καὶ ὠὰ ἐψημένα σφιγκτὰ, βαθύχροα καὶ ἐντὸς ἀσθέστου διατηρούμενα. Μετὰ ταῦτα ἐρχονται σῖτος καὶ κριθή, ὀξειδάτα, ὀστρακοδέρματα ἄγνωστα ἐν Εὐρώπῃ, κνίριδες τεράστια καὶ ὀπῶρκι ζαχαρόπηκτοι, ἅπερ ἀντιστοιχοῦσιν εἰς τὰ σαλατικά τῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν τραπέζης. Τρώγουσι δὲ ταῦτα πάντα διὰ ῥαβδίων ἐξ ἐλεφαντίνου ὁστοῦ ἅπερ οἱ συνδαιτυμόνες αὐτοὶ μεθ' ἑαυτῶν φέρουσιν.

Ἐπειτα εἰς ἕκαστον τῶν προσκεκλημένων δίδεται *πιατέλλον* καὶ *κοχλιάριον* ἐκ πορσελά-